

I.1. Hodil sem po polju, opazoval brest in trto in premišljeval o njiju in njunem sadu, ko se mi je prikazal pastir in mi rekel: »Kaj pri sebi premišljuješ o brestu in trti?« - Odgovoril sem: »Premišljujem, gospod, da sta med seboj zelo usklajena.« 2. Rekel je: »Ti drevesi sta postavljeni za zgled Božjim služabnikom.« - »Rad bi zvedel,« sem dejal, »kakšen zgled dajeta ti drevesi, o katerih govorиш?« - Vprašal je: »Vidiš brest in trto?« - Odgovoril sem: »Vidim, gospod.« 3. »Trta,« je rekel, »rodi sad, brest pa je drevo brez sadu. Toda če se ta trta ne bi prijelo bresta, ne bi mogla roditi mnogo sadu, ker bi ležala na tleh; in če ne bi visela na brestu, bi bil sad, ki bi ga rodila, gnil. Če pa se trta oprijema bresta, obrodi sad zase in za brest. 4. Vidiš torej, da daje tudi brest mnogo sadu, ne manj kakor trta, ampak celo več.« - Vprašal sem: »Kako, gospod, da več?« - Odvrnil je: »Zato, ker daje trta mnogo lepega sadu, če visi na brestu; če pa leži na tleh, prinaša boren in gnil sad. Ta prispoloba je torej dana Božjim služabnikom, revežu in bogatašu.« 5. Vprašal sem ga: »Kako, gospod? Razloži mi!« - »Poslušaj,« je rekel. »Bogataš ima premoženje, pred Bogom pa je revež. Raztresen je zaradi svojega bogastva, prav malo moli in časti Gospoda, pa še ta molitev in češčenje sta slabotna, kratka in nimata druge moči. Bogataš se torej oprime revež in mu daje, kar ta potrebuje, ker veruje, da bo za to, kar bo storil revež, lahko prejel plačilo pri Bogu; revež je namreč bogat v češčenju in molitvi - in molitev ima pri Bogu veliko moč. Bogataš daje revežu vse brez obotavljanja. 6. Revež, ki ga bogataš podpira, pa prosi zanj in se Bogu zahvaljuje za tistega, ki mu daje. In ta še bolj skrbi za reveža, da ne bi v življenju trpel pomanjkanja, saj se zaveda, da je reveževa molitev pred Bogom prijetna in bogata. 7. Vsak od njiju torej izpolnjuje svoje delo. Revež opravlja molitev, v kateri je bogat in jo je prejel od Gospoda, ter to daje Gospodu za svojega dobrotnika. Bogataš pa na enak način brez obotavljanja daje revežu bogastvo, ki ga je prejel od Gospoda. To je veliko delo in prijetno pred Bogom, ker (tak bogataš) prav ravna s svojim bogastvom, podpira reveže z Gospodovimi darovi in pravilno opravlja svojo službo. 8. Ljudje sicer misljijo, da brest ne prinaša sadu, ne vedo pa in ne uvidevajo, da je brest vlažen in da daje hrano trti, če nastopi suša; trta pa v primeru, da ji nikoli ne zmanjka vlage, daje dvojen sad, zase in za brest. Tako je tudi z reveži: če molijo za bogate h Gospodu, povečujejo njihovo bogastvo; in če nasprotno bogataši podpirajo reveže s tem, kar potrebujejo, polnijo njihove duše. 9. Oba, bogataš in revež, sta torej deležna pravičnega dela. Kdor tako ravna, ga Bog ne bo zapustil, ampak bo zapisan v knjigo živih. 10. Blagor tistim, ki imajo (bogastvo) in so doumeli, da jim ga daje Gospod; kdor to ve, bo lahko tudi storil kaj (dobrega).«

Prevod Omerza-Kocijančič

Opombe:

Komentar:
